

POINT OF VIEW

μια ζωγραφική συμπαιγνία μαθητριών και μαθητών των Αρσακείων Σχολείων Θεσσαλονίκης τής Φ.Ε.

νηπιαγωγείο | δημοτικό | γυμνάσιο | λύκειο

«Point of view» (στα ελληνικά «άποψη»): το σημείο ή η οπτική γωνία από την οποία κάποιος ή κάποια βλέπει ένα θέμα –είτε είναι ένα τοπίο, μια ύπαρξη ή ένα ζήτημα. Κατ' επέκταση, η γνώμη που σχηματίζει γι' αυτό. Χάρη σε αυτήν την άποψη, η καλλιτεχνική χειρονομία μεταποιείται μέσα στο χρόνο σε έργο τέχνης.

Με εφαλτήριο τη λέξη «άποψη» και εμπνευστή τους τον καθηγητή Εικαστικών Θεόδωρη Σπανό, τα παιδιά μπαίνουν σε μια παραγωγική διαδικασία αναζήτησης τής δικής τους άποψης, σε μια σύμπραξη έκφρασης και παιγνιώδους συναναστροφής: με το έργο τής τέχνης αλλά και τον εαυτό τους (τον προηγούμενο, τον τωρινό και τον επόμενο). Παι-ζωγράφοι σε έναν καμβά, όπου συναντιέται με το έργο τής τέχνης η χειρονομιακή τέχνη των νηπίων με τη ναΐφ (naïve) προσέγγιση των γυμνασιόπαιδων και η διακοσμητική διάθεση των παιδιών του δημοτικού με την πιο στιβαρή διατύπωση των λυκειόπαιδων εφήβων.

Αυθορμησία, συγκρότηση, οραματισμός και ωριμότητα: μια πορεία προς τον κόσμο των ενηλίκων... Με ποια, όμως, αφορμή; Η αφορμή, που υπονομεύει την κλασική αφήγηση, δεν είναι άλλη από την παιδικότητα. Η αφήγηση δεν ακολουθεί την προδιαγεγραμμένη γραμμική της πορεία, καθώς το ίδιο το θέμα την υπονομεύει, για να τη φωτίσει με μια άλλη ανάγνωση. Έτσι, η διαδρομή των παιδιών δεν έχει θέμα της τη σταδιακή έξοδο ή απομάκρυνση από τον κόσμο τού παιδιού, αλλά το αντίθετο: τον συγκερασμό και την αλληλοπεριχώρηση τού μικρού στο μεγάλο και τού μεγάλου στο μικρό.

Τα έργα αυτής της συμπαιγνίας θα αποκαλυφθούν λίγο πριν την έκθεση. Μέχρι τότε, οι μαθητές και οι μαθήτριες των τεσσάρων σχολείων ακόμη θα ζωγραφίζουν, μη γνωρίζοντας τι έπραξαν οι προηγούμενοι και οι επόμενοι, μη έχοντας συνολική εικόνα για το συλλογικό έργο, στο οποίο αποτυπώνουν τη δική τους μόνο άποψη. Έτσι, η έκθεση έχει έναν χαρακτήρα πολυδιάστατης συνάντησης, αποκαλυπτικής για όλους –καλλιτέχνες και θεατές. Εκεί θα φανερωθεί για πρώτη φορά η κρυφή κι αθέατη συνομιλία των ηλικιών, εκεί θα ξεκινήσει ένα καινούργιο παιχνίδι ανάγνωσης τού έργου τέχνης ως μια απροσδόκητη συνύπαρξη. Πού το παιδί, πού το νήπιο, πού το αγόρι και η κοπέλα, πού ο κατοπινός ενήλικας; Όλα θα είναι εκεί, για να τα δούμε και να τα ακούσουμε. Άποψή τους; Η σύνοψη. Όραμά τους; Το πανόραμα.